

Komunikační kontrarevoluce elitářů

[AG amgreatness.com/2023/01/07/the-elitists-communications-counterrevolution](https://amgreatness.com/2023/01/07/the-elitists-communications-counterrevolution)

January 8, 2023

Měli jsme to vidět.

Autor : Thaddeus G. McCotter

7. ledna 2023

Nablýskaný příslib nové technologie a jejího využití nás oslepil do té zákeřné míry, do jaké by ohrožení elitáři šli chránit svou nezaslouženou moc, bohatství a postavení. Byli jsme naivní. Přesto, i kdyby se dalo předvídat metastazující tyranii, kterou přinesl digitální věk, bylo by namáhavé důvěřivě sledovat, jak Američané – zvláště mladí – se s ní nejen podvolují, ale také ji *přijímají* .

Ačkoli jsme nyní zvyklí na jeho novost, je třeba si připomenout, že od konce 20. století do současnosti jsme prožili celosvětovou komunikační revoluci. Úplný dopad této revoluce, která hluboce ovlivňuje jednotlivce i společnost, zůstává nejasný. Schopnost lidstva volit a usilovat o štěstí byla posílena do té míry, o které se ani nesnilo. V dlani nebo na svém notebooku či stole a pouhým stisknutím klávesy lze okamžitě komunikovat s rodinou a přáteli na celém světě, podnikat, žádat vládu o nápravu křivd nebo podávat pomluvy. na velkou korporaci. Stručně řečeno, komunikační revoluce je historicky bezprecedentním technologickým přínosem pro osobní posílení, růst, obohacení a *samosprávu* .

Je to poslední, co znepokojuje elitáře.

Elitáři věří, že mají právo ovládat své podřízené (tj. my ostatní). Aby se usnadnila tato inverze designu naší svobodné republiky, elitáři požadují spoluúčast značné části občanů, kteří jsou prostřednictvím

souhlasu, apatie a/nebo závislosti více než ochotni podřídít se elitářské kontrole nad svými životy. to zcela nebo zčásti. Pro elitáře je tedy komunikační revoluce existenční hrozbou. Zmocnění suverénních občanů k samosprávě a, ať už jednotlivě nebo kolektivně, ke zvýšení jejich schopnosti kontrolovat a omezovat – tj. *podřizovat si* – moc elitářů z veřejného a soukromého sektoru, muselo být zablokováno kooptací a nátlakem; přes komunikační *pult* revoluce.

Strach je klíč. (Není to vždy, když se snaží vypáčit práva lidí?) Vyděšení elitáři dokázali promítnout a přenést svůj strach na své spoluobčany; jakmile by se neoprávněná paranoia dostatečně přenesla na jejich kritické množství, žádná společenská, politická, právní nebo ústavní překážka by nebyla nepřekonatelná. Za rohem číhali zahraniční a domácí teroristé, bílí nadřazení pobíhali kolem bloku, nenávist a rasismus protkané naší ohroženou demokracií!

Tak začalo a pokračuje nátlakové zbavování moci celého suverénního občanstva, protože příliš mnoho vyděšených lidí se dobrovolně zbavuje svých práv a škrábe se do falešných záchranných člunů svázaných do nevolnického potoka bez pádla. Svoboda projevu je na pokraji toho, že by na ni bylo nahlíženo ne jako na Bohem dané právo, ale jako na jasné a aktuální nebezpečí. Nebezpečí, kterému mohli zabránit pouze elitáři prostřednictvím své život zachraňující cenzury – ehm, „umírnění obsahu“.

Zpěv sirén elitářů už našel úrodnou půdu. Indoktrinační stroj elitářů svedl mnoho americké mládeže, aby se vzdala toho, co bylo kdysi považováno za mezigenerační, vrozenou touhu mladých lidí být vyslyšena, a odmítli cenzuru. Ale elitáři zkrotili a umlčeli vrozenou vzpurnost nastupující generace. Stejně jako učitel rozdává účastnické trofeje, aby posílil neoprávněné sebevědomí studentů, elitáři udělovali vavříny kolegiátům za to, že se zbavili moci, vavříny, které tyto děti vděčně přijaly výměnou za svá práva. Samozřejmě, že oni a

všichni, kdo se podřídí autocenzuře a napomáhají cenzorskému umlčování disentu, budou bezbranní, až si pro ně elitáři přijdou. Ale to se *nikdy* nestane, že?

Toto není stranická záležitost, protože každý Američan má Bohem dané právo na svobodu slova. A každý Američan je rovnocenným účastníkem revolučního experimentu naší svobodné republiky v samosprávě. Komunikační kontrarevoluce elitářů postupuje rychle – s hořce ironickou tajnou dohodou Big Tech, která zradila svůj původní slib poskytovat a podporovat osobní zmocnění a svobodu slova – a s podporou velké části levice, která svobodu slova kdysi prosazovala. Zjevně to byla svoboda projevu jen pro *ně samotné* a pro ty, kteří se hlásili k jejich ideologii.

Nakonec to však dává dokonalý, opovrženíhodný smysl: Velká vláda, velká technika a levice jsou elitáři, kteří mají společnou věc, aby přesvědčili veřejnost, že největší hrozbou pro naši demokracii™ je *vaše* svoboda. Přesto je tato „demokracie“ ve skutečnosti *jejich oligarchií*, jejíž zachování je konečnou hrou komunikační kontrarevoluce elitářů.

Ano, měli jsme to vidět. Přesto, že jsme byli během komunikační revoluce zaslepeni posilujícími možnostmi a – naděje proti naději – věřili, že individuální svoboda nakonec zvítězila nad státem, je naší věčnou zásluhou. Takový idealismus, nezávislost a víra jsou charakteristickými znaky Američanů; a mimochodem, proč komunikační kontrarevoluce elitářů nakonec selže.